

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА Верховний Архиєпископ Києво-Галицький

Аркуш 1 із 2-х

Київ,

Вих. ВА 24/325

14 листопада 2024 року Божого

Серце розумного знання здобуває, і вухо
мудрих шукає науки (Пріп. 18, 15).

Слава Ісусу Христу!

Дорогі медичні капелани, їхні рідні та друзі!
Високоповажні ректори медичних університетів,
директори департаментів охорони здоров'я,
мери міст і керівники медичних закладів!
Вельмишановні лікарі!

Вже вкотре за останній час охоче користаю з нагоди вітати чергову (четверту) групу наших медичних капеланів із закінченням спеціалізованого освітнього вишколу, передбаченого окремим розпорядженням Міністерства охорони здоров'я України як необхідна умова для тих, хто бажає здійснювати душпастирське служіння в закладах державної системи охорони здоров'я.

Як і всі дотеперішні курси, ця формаційна програма здійснювалася під егідою нашої Комісії душпастирства охорони здоров'я, яку очолює с. Севастіян Карвацька, ЧСВВ, та якій я відчуваю за обов'язок скласти найщирішу подяку. Адже саме на її плечі випало організувати в наші складні часи весь навчальний процес, скоординувати діяльність чималої кількості людей, багато з яких присутні сьогодні між нами: від представників органів державної влади, місцевого самоврядування та адміністрації закладів системи охорони здоров'я до безпосередніх учасників вишколу, викладачів і слухачів курсу, а також тих, хто сприяв реалізації цієї програми в частині її організаційно-технічного забезпечення. Ці старання голови Комісії та її помічників були, як завжди, успішними, яскравим свідченням чого є дипломи про проходження навчання вже більш ніж пів сотні наших медичних капеланів.

Особа капелана, зокрема капелана у сфері охорони здоров'я, впродовж останніх років набула в українському суспільстві надзвичайної ваги. Спершу пандемія, а відтак і широкомасштабна війна, розв'язана російською федерацією проти Української держави, ставить його в авангарді наших душпастирських потуг, віч-на-віч із чи не найтяжчою в емоційному і моральному плані дійсністю цього зболеного гріхом світу.

І мене тішить те, що наші численні медичні капелани з великою гідністю несуть своє служіння на благо тих, кого не щадить це життя.

Водночас з приємністю відзначаю, що цю посвяту потребуючим і стражденним наших священників зауважив наш державний істеблішмент, пропонуючи їм долучитися до процесу медичної опіки і супроводу нашого народу на чітко окреслених відповідними положеннями чинного законодавства підставах. Твердо переконаний, що тільки синергія між Державою і Церквою, тільки взаємозв'язок між турботою про здоров'я тіла і душі людини може сконсолідувати наше суспільство в надії на краще майбутнє.

Висловлюю глибоку подяку, що виходить із моого серця зболеним голосом сотень і тисяч тих, хто страждає в наших лікарнях, до сердець викладачів курсу, які професійно і з великою посвятою передавали учасникам програми свої багатоючі знання, ділилися безцінним досвідом і просто надихали власним служінням. «Учень не більший за вчителя; але, навчившися, кожний буде, як його вчитель», – переповідає нам слова Божественного Вчителя євангелист Лука (6, 40). Шановні викладачі, у мене створюється враження, що ви хотіли заперечити цю істину, великородно прагнути до того, щоб ваші учні перевершили вас. Тож хай Господь посилає вам тільки найкращих учнів, які, беручи приклад із вас, примножать власним життям і служінням стократно число тих, котрі із вдячністю називатимуть вас учителями.

Та найбільшу подяку скерую нашим медичним капеланам, яких тут представляють учасники вишколу. Дорогі отці, дякую вам, що ви в такий нелегкий для нашої країни час обрали для себе саме цю сферу душпастирювання, гідно прийнявши виклик новизни та невідомості. Ви пробудили в собі бажання до самовдосконалення і, без перебільшення скажу, пожертвували собою і багатьма правами ваших рідних заради того, щоб слово Господнього Євангелія і приклад спасенного служіння Ісуса став близчим для тих, хто знемагає від болів цього світу. Через ваш труд, вашу присвяту, ваше буття в контексті функціонування закладів системи охорони здоров'я в Україні наша держава піднялася і стала на одному щаблі з іншими розвиненими державами, для яких турбота про здоров'я кожного громадянина та цінність його життя є пріоритетом їх діяльності і основою існування.

Тож з великою радістю від імені нашої Церкви уділяю вам усім своє архипастирське благословення.

Благословення Господнє на вас!

